

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/52/2019
Identifikačné číslo spisu: 7015201297
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7015201297.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): STAVEBNÁ RECYKLAČNÁ A KONZULTAČNÁ a.s., Krivá 1066/23, Košice, IČO: 36 198 277, právne zastúpený: JUDr. Dušan Antol, advokát, Krivá 23, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1453581/2015 zo dňa 23. septembra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/151/2015-61 zo dňa 8. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/151/2015-61 zo dňa 8. novembra 2018 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1453581/2015 zo dňa 23.09.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Košice (ďalej aj len „správca dane“) č. 994774/2015 zo dňa 22.06.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) (ďalej aj len „daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011 v sume 148 435,20,- euro, nepriznal nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie november 2011 v sume 111 198,01,- euro a vyrubil daň v sume 37 237,19,- euro.

2. Žalobca si v kontrolovanom zdaňovacom období november 2011 odpočítal daň z došlej faktúry č. 1020110095 zo dňa 04.11.2011 vystavenej spoločnosťou LANCAN s.r.o. Špitálska 10, 811 08 Bratislava, IČO: 45 604 126, IČ DPH: SK2023056420 (ďalej aj len „LANCAN“), v sume 148 435,20,-

euro. Predmetom nadobudnutia žalobcom na základe faktúry č. 1020110095 boli klimatizačné jednotky WV 60011, uvedené vo faktúre o nadobudnutí tovaru, v protokole o prevzatí tovaru a to v množstve 288 ks, v cene 742 176,00,- euro bez DPH, DPH v sume 148 435,20,- euro, faktúra celkom: 890 611,20,- euro. Cena za jednotku klimatizácie bola v sume 3 092,40,- euro s DPH. Žalobca mal uvedený tovar ďalej dodať spoločnosti BESTCARS Trade s.r.o. Pod Krejčárkem 975, 130 00 Praha 3, Žižkov, IČ DPH: CZ24745197 (ďalej aj len „BESTCARS“), čo preukazoval vystavenou faktúrou č. 2011011, s dátumom dodania tovaru dňa 04.11.2011, v ktorej predmetom fakturácie sú tiež klimatizačné jednotky VW60011, podľa priloženého dodacieho listu DL č. 201100002 na celkovú sumu 816 393,60,- euro bez DPH. Dodanie preukazoval medzinárodným nákladným listom č. 2947036, podľa ktorého dopravu uskutočnil Chovanec Ivan - AUTODOPRAVA, Komenského 3, 083 01 Sabinov, IČO: 41513991, motorovým vozidlom SB-290AX.

3. Ivan Lukáč, ktorý bol v čase uskutočnenia dodávky tovaru konateľom dodávateľa žalobcu (od 19.02.2011 do 06.03.2012) sa vyjadril, že faktúru vystavil on a daň uvedená vo faktúre bola riadne priznaná a odvedená, pričom išlo o faktúru za klimatizačné jednotky do Volkswagenu Passat a vozidlá vyššej strednej triedy a tovar bol asi v 24 železných kliečkach, po 12 ks klimatizácií v jednej. Uviedol, že tovar nadobudol od spoločnosti Luminex s.r.o., doklady za spoločnosť LANCAN, ani dôkazy preukazujúce dodanie tovaru nevedel predložiť. Ďalej uviedol, že tovar pred nadobudnutím bol uskladnený v sklade pri Veľkom Mederi v obci Tôň a po nákupe, pred dodaním žalobcovi bol uskladnený v sklade na Jesennej 26, v Prešove, v prenajatom sklade. Bol prítomný pri nakladaní tovaru, pri nákupe a predaji, nevie kto priviezol tovar do jeho skladu. Pri predaji tovaru, dopravu zabezpečil odberateľ tovaru. Všetky doklady aj účtovníctvo za účelom vypracovania auditu poslal príslušnej firme, jej názov si nepamätá, bola to firma v zahraničí, ktorá mala po vypracovaní auditu všetky doklady odovzdať firme CBN SOBRANA s.r.o. (ďalej aj len „CBN SOBRANA“). Niektoré doklady odovzdal fyzicky zástupcovi CBN SOBRANA v Bratislave, pričom išlo o osobu, ktorá rozprávala po česky a preukázala sa mu písomným splnomocnením od tejto firmy. Správcovi dane predložil Zmluvu o prevode obchodného podielu medzi: G. D. a CBN - SOBRANA a zároveň predložil osvedčenie o pravosti podpisu G. D.. Na predloženej Zmluve o prevode obchodného podielu bol za daňový subjekt CBN-SOBRANA podpísaný P. P., ktorý bol tiež majiteľom nehnuteľnosti na adrese P., kde spoločnosť CLX s.r.o. (pôvodne LANCAN) (ďalej aj len „CLX“) mala v čase od 07.03.2012 do 13.5.2013 sídlo.

4. P. P. v rámci výsluchu k prevzatíu obchodného podielu od G. D. uviedol, že žiaden obchodný podiel neprevzal a neprevzal ani žiadne účtovné doklady a evidencie. Uviedol, že dal súhlas s umiestnením sídla spoločnosti CLX na adresu Mýtna Nová Věs 9, avšak nedisponoval údajmi, kto ho požiadal o možnosť zapísať sídlo CLX na túto adresu a nebola o tom uzatvorená žiadna zmluva. Správca dane zistil, že na adrese sídla CLX je neobývaná nehnuteľnosť a, že na tejto adrese má evidované sídlo viacero firiem, avšak žiadna firma tam reálne nesídlí. Dodávateľ žalobcu - LANCAN dňa 06.03.2012 zmenil obchodný názov na CLX a novým sídlom spoločnosti sa stala Mýtna Nová Věs 9. K tomuto dňu G. D. ako pôvodný konateľ LANCAN ukončil túto funkciu a spoločnosť sa stala spoločnosťou bez konateľa. Spoločníkom CLX sa od 07.03.2012 stala spoločnosť CBN SOBRANA. Spoločnosť CLX bola od 14.05.2013 ex offio vymazaná z Obchodného registra SR.

5. Správca dane zistil, že žalobca v zdaňovacom období november 2011 mal dodať klimatizačné jednotky a vystavil faktúry pre český daňový subjekt BESTCARS s dátumom dodania tovaru 02.11.2011, čo vyplývalo z textu na faktúre č. 2011010: „Na základe Rámcovej zmluvy č. 01/2011/DP Vám fakturujeme za dodané automobilové diely podľa priloženého dodacieho listu č. DL201100001 sumu 337 045,50,- euro bez DPH.“. Dodanie tovaru malo byť oslobodené podľa § 43 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej aj len „zákon č. 222/2004 Z. z.“) a spoločnosť ho preukazovala medzinárodným nákladným listom č. 2947037, z ktorého vyplývalo, že dopravu uskutočnila spoločnosť CALIBRA, s.r.o. Pod Hájom 10, Prešov-Ľubotice, IČO: 31657486. Z faktúry 2011011 s dátumom dodania tovaru dňa 04.11.2011, predmetom ktorej boli klimatizačné jednotky VW60011, vyplýval podľa priloženého dodacieho listu DL č. 201100002 tovar v sume 816 393,60 euro bez DPH a dodanie tovaru spoločnosť preukazovala medzinárodným nákladným listom č. 2947036, podľa ktorého dopravu uskutočnil Chovanec Ivan - AUTODOPRAVA motorovým vozidlom X..

6. Správca dane zistil, že konateľka BESTCARS Katarína Šimčíková je vo vyšetrovacej väzbe a jej bývalá asistentka R. Y. zaslala prehlásenie, že tovar - klimatizačné jednotky a Daewo diely bol skladovaný v Klečanoch, neskôr premiestnený do skladového areálu v Kuchári okres Beroun a naďalej zostával v skladových zásobách spoločnosti BESTCARS. BESTCARS na výzvu nepredložila doklady ani písomnosti vzťahujúce sa k nákupu tovaru od žalobcu, vrátane všetkých súvisiacich dokladov. Správca dane ďalej zistil, že skladový areál v Kuchári okres Beroun patrí spoločnosti DANEMOOR s.r.o., ktorej konateľom bol Michal Kovalčík, ktorý bol zároveň konateľom spoločnosti Luminex (t.j. spoločnosť, ktorú LANCAN označil ako svojho subdodávateľa). Tento neumožnil správcovi dane preveriť skladovacie priestory. V rámci preverenia dopravy, ktorú mal vykonať Chovanec Ivan - AUTODOPRAVA, motorovým vozidlom SB-290AX a príviesom TT-005-YH správca dane zistil, že ten sa nachádza v Ústave na výkon väzby v Košiciach. V rámci výsluchu potvrdil vykonanie dopravy, odvolával na údaje uvedené v medzinárodnom nákladnom liste č. 2947036, nevedel uviesť meno vodiča, nevedel uviesť ako bol tovar naložený. Národná diaľničná spoločnosť poskytla správcovi dane informáciu, že jazda motorového vozidla SB-290-AX s návesom TT-005-YH dňa 04.11.2011 nebola mýtnym systémom zaznamenaná.

7. Zo zápisnice ČVS: PPZ-203/BOK-VY-2011 o výsluchu Mgr. T. D. - brata G. D. správca dane zistil, že na podnet JUDr. P. I. spoločnosť získal G. D. od B. Q.. Celú činnosť riadil Mgr. T. D., ktorý vypovedal k spoločnosti BESTCARS, že táto mala skladové zásoby za 200 mil. českých korún, ktoré neexistovali, preto požiadal konateľku BESTCARS p. Šimčíkovú (ktorej bol žalobcom tovar dodaný), aby fakturovala tovar za 100 mil. korún, aby sa ho zbavila fakturačne, a doplnil, že takto fiktívne vyrábali tovar a dávali ho do obehu aj cez LANCAN. K dohode došlo na pôde firmy SUDOP, keď Mgr. T. D. priviedol JUDr. I. k p. P. X., ktorý mal vážne finančné problémy a JUDr. I. mu ponúkol obchod so žalobcom, ktorý mal znížiť daňovú povinnosť k DPH a prostredníctvom spoločnosti LANCAN tak dodal tovar žalobcovi a ten firme BESTCAR. JUDr. I., umiestnený vo výkone väzby v Prešove vypovedal, že pozná G. D., ktorý reálne nekonal za LANCAN, naopak za firmu reálne konal a rozhodoval o všetkých obchodných a bankových transakciách firmy Mgr. T. D.. Ďalej uviedol, že Mgr. T. D. približne od polovice roku 2011 vytváral fiktívne faktúry z firmy LANCAN a mal ho potom požiadať o možnosť refakturácie a exportu tovaru na českú firmu BESTCARS, za ktorú reálne konal JUDr. I.. Ďalej vypovedal, že žiaden z týchto obchodov nemal nikdy reálny komerčný základ a pravým zmyslom bolo len získať financie od štátu prostredníctvom podvodu na DPH. K obchodnej transakcii založenej na faktúre č. 1020110095 zo dňa 04.11.2011 uviedol, že obchod mal dohodnúť Mgr. T. D. s p. X. a p. F. za účelom získania DPH. Po vystavení faktúr žalobcom tieto do firmy BESTCARS priniesol Mgr. T. D. pracovníčke firmy BESTCARS p. Y., ktorá ich na pokyn JUDr. I. zaúčtovala. Účelom bolo splniť formálne podmienky pre vyplatenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty. K obehu, pôvodu a skladovaniu tovaru, ktorý bol dodaný LANCAN s.r.o. uviedol, že Michal Kovalčík - konateľ Luminex a DANEMOOR nakúpil klimatizačné jednotky koncom roka 2010 a od tej doby ich používali v rámci karuselov a obchodov s Mgr. T. D., pričom tento tovar sa točil dookola a reálneho vlastníka nikdy nenechal. Mgr. T. D. zabezpečil pre firmu LANCAN sklad v Prešove a to za účelom lepšieho obhájenia týchto obchodov v daňovom konaní v rámci uplatňovania nadmerných odpočtov na DPH u žalobcu. Tovar v kamiónových množstvách sa reálne prepravoval s cieľom predstierať pravdivosť obchodov. Tovar v množstvách sa ale nerealizoval, potvrdzovali sa iba CMR doklady. Zmyslom bol finančný prospech neoprávneným uplatnením DPH. O činnosti mala vedomosť predsedníčka predstavenstva žalobcu.

8. Krajský súd neakceptoval námietku, že žalobcovi nebol priznaný nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty napriek skutočnosti, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa nespochybnili dodanie tovaru, pričom samotné nedodanie tovaru sa podľa neho nepotvrdilo. Krajský súd uviedol, že samotná materiálna existencia tovaru ešte nezakladá právo na odpočítanie DPH a poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/17/2011 zo dňa 23.02.2012 a sp. zn. 8Sžf/27/2011 zo dňa 26.04.2012, z ktorých vyplýva, že podmienky v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a

ani za dobromyseľnosti platiteľa. Platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, musí preukázať existenciu týchto podmienok a pokiaľ si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre.

9. K námietkam, že daňové orgány nevychádzali zo skutkových zistení vyplývajúcich z daňovej kontroly, a že v napadnutom rozhodnutí sa poukazuje na výpovede svedkov, ktorí neboli vypočutí v rámci daňového konania vedeného vo veci žalobcu krajský súd uviedol, že správca dane správne pátral po preukázaní, či žalobca mohol kúpiť tovar, či existovali dôkazy o jeho kúpe a vlastníctve spoločnosťou LANCAN a v tejto súvislosti tiež viedol dokazovanie, či tovar žalobca mohol previesť na BESTCARS. Krajský súd mal zo skutkových zistení správcu dane preukázané techniky obchodovania v danej veci, prinášajúce spleditosť predstieraných obchodných vzťahov, spôsobujúcich, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal zdaniteľné plnenie, viažuce sa na uplatnenie daňového odpočtu DPH z predloženej faktúry od LANCAN. Krajský súd konštatoval, že len z predloženej faktúry č. 1020110095 nemožno vyvodíť, že zdaniteľný obchod bol žalobcom preukázaný, pričom poukázal na to, že o predmetnom obchode neboli predložené od LANCAN, ako dodávateľa žiadne doklady a teda dodávateľ žalobcu nepreukázal vlastníctvo k prevádzanému tovaru.

10. Podľa krajského súdu z odpovede Národnej diaľničnej spoločnosti a výpovede JUDr. I., ktorá sa zhodovala s výpoveďou Mgr. T. D. zhodne vyplýval záver o fiktívnych obchodoch označených spoločnosťami. Krajský súd uviedol, že správne orgány dokumentovali, že napriek vynaloženému úsiliu, správcovi dane neboli predložené doklady o pôvode tovaru, ktorý mal žalobca získať od spoločnosti LANCAN (neskôr CLX). Krajský súd uviedol, že správca dane tvrdenia žalobcu vyvrátil ako nepravdivé, kedy prepravu tovaru nepotvrdila Národná diaľničná spoločnosť a naopak sporným bolo tvrdenie G. D., že vystavil a podpísal faktúru č. 1020110095, a že daň z tejto faktúry bola priznaná a odvedená do štátneho rozpočtu a tovar bol LANCAN dodaný od LumineX.

11. Vo vzťahu k presunu dôkazného bremena s odkazom na rozsudok Ústavného súdu SR III. ÚS 401/09-17 krajský súd konštatoval, že ak žalobca preukazoval, že došlo k dodaniu predmetných tovarov spoločnosťou LANCAN, ale šetrením správcu dane sa tvrdenia daňového subjektu nepotvrdili, bolo na ňom, aby doplnil dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, že tovar nielen predal, ale aj získal do vlastníctva, aby ho mohol BESTCARS predáť, ale aj to, že k predaju došlo. Ďalej krajský súd konštatoval, že pokiaľ sa v daňovom konaní žalobca odvolával na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie a nepreukázal totožnosť skutkového stavu, ako bol ustálený v poukazovanom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie s prejednávanou vecou nejde o aplikovateľnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.

12. Krajský súd sa stotožnil so záverom, že žalobca neuviedol a nepreukázal, ako si overil postavenie dodávateľa LANCAN a osoby, ktoré mali za túto spoločnosť konať, ich spoľahlivosť, ani, akým spôsobom kontroloval množstvo, druh a kvalitu fakturovaného tovaru, podporne preberaného a aj dodávaného BESTCARS a teda neprijal rozumné opatrenia vyplývajúce z rizika jeho podnikateľskej zodpovednosti. Ďalej konštatoval, že žalobca mal povinnosť spoľahlivo preukázať svoje tvrdenia o dodaní tovaru, aby boli jeho nároky uznané ako oprávnené a navrhnuť a predložiť dôkazy o reálnom dodaní tovaru podľa predloženej faktúry, čo však neurobil napriek tomu, že správca dane spochybnil vierohodnosť obchodných vzťahov a vec vyhodnotil tak, že zdaniteľné obchody deklarované predmetnými faktúrami neboli reálne uskutočnené. Podľa krajského súdu preto správca dane opodstatnene nepriznal právo na odpočítanie DPH, lebo právo nebolo uplatnené v súlade s ustanovením § 49 a § 51 zákona č. 222/2004 Z. z.

13. Krajský súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku, podľa ktorej nepriznanie odpočtu DPH žalobcovi je odôvodnené v napadnutom rozhodnutí výlučne skutočnosťami týkajúcimi sa iných daňových subjektov než žalobcu, pretože na žalobcu neprešla zodpovednosť za iný subjekt, ale bolo jeho povinnosťou preukázať svoje tvrdenia, podľa ktorých zo strany obchodnej spoločnosti LANCAN došlo k dodaniu tovaru pre spoločnosť žalobcu, ktorý ho potom mohol predáť. Ďalej krajský súd prijal záver,

že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1, 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. z predmetného obchodu, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

14. Žalobca ako sťažovateľ podal v zastúpení advokátom, včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sťažovateľ sa pridržiaval argumentácie, ktorú uviedol vo svojich predchádzajúcich podaniach. Poukázal na to, že výpovede svedkov G. D. a Mgr. T. D. potvrdili že LANCAN mala na Jesennej 26 v Prešove sklad, kde bol tovar, ktorý je predmetom prieskumu v tejto veci, naložený. Namietal, že G. D. vo výpovedi potvrdil uskutočnenie obchodu a uskladnenie tovaru ako aj podpisy a úhradu spornej faktúry č. 1020110095. K preprave tovaru uviedol, že túto potvrdil aj prepravca tovaru a p. Y. potvrdila jeho uskladnenie v Prahe. Poukázal na predložené doklady - faktúra, dodací list a zmluva, ktoré požadoval správca dane. Namietal, že zákon č. 222/2004 Z. z. nevyžaduje, aby mal daňový subjekt k dispozícii certifikáty o tovare resp. záručné listy, tie sú súčasťou dodávky. Sťažovateľ namietal nesprávne rozloženie dôkazného bremena, pričom poukázal na to, že dôkazné bremeno daňového subjektu nie je absolútne. K domnienke správcu dane o karuselovom obchode poukázal na právne závery Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach C-354/03 Optigen, C-355/03 Fulcrum Electronics a C-484/03 Bond House a závery Najvyššieho súdu SR vo veciach 3Sžf/1/2011 a sp. zn. 6Sžf/10/2012. Uviedol, že v celom konaní tvrdil, že uskutočnil reálny obchod a správcovi dane predložil relevantné listiny. Sťažovateľ bol toho názoru, že uniesol dôkazné bremeno a preukázal zdaniteľné plnenie viažuce sa na uplatnenie nároku na vrátenie dane z pridanej hodnoty.

15. Žalovaný sa vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti pridržiaval argumentácie, ktorú už uviedol vo vyjadrení k žalobe a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

17. Kasačný súd považuje za kľúčové pre rozhodnutie veci posúdenie otázky splnenia podmienok pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty a s tým súvisiacu otázku unesenia dôkazného bremena.

18. Podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, platného a účinného v čase vydania rozhodnutia správcu dane, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

19. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z., právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

20. Kasačný súd má za preukázaný skutkový stav zistený daňovými orgánmi. Z odôvodnení daňových orgánov, ako aj krajského súdu je zrejmé, že vo vzťahu k odpočtu DPH sťažovateľ nepredložil dôkazy, ktoré by hodnoverným a nespochybniteľným spôsobom preukazovali, že došlo k reálnemu uskutočneniu dodania tovaru, ktorý mal byť predmetom preverovaných transakcií v zmysle predložených dokladov, pričom na podklade vykonaného dokazovania bola spochybnená existencia i preprava obchodovaného tovaru a bolo spochybnené napokon i následné dodanie tohto tovaru BESTCARS, keďže sťažovateľ nepreukázal uskutočnenie dodania tovaru deklarovaného dodávateľskými faktúrami č. 02011010 a

2011011.

21. Kasačný súd v kontexte skutkových zistení osobitne poukazuje na prepojenia, resp. správanie sa deklarovaného dodávateľa LANCAN v skúmanom obchodnom reťazci (zmena názvu na CLX, následný nejasný a neurčitý prevod obchodného podielu CLX na CBN SOBRANA, výmaz CLX z Obchodného registra SR). Ide tak vo výsledku o obchodný reťazec, ktorý sa javí ako prinajmenšom „zahmlený“, čo obvykle má za následok snahu o sťaženie overovania správnosti výšky priznanej daňovej povinnosti a uplatnených nárokov na odpočet dane, čo sa preukázalo aj v tom, že správca dane sa nevedel dostať k dokladom spoločnosti LANCAN, keďže týmito mala disponovať CBN SOBRANA resp. bližšie neurčená osoba rozprávajúca po česky, ktorá túto spoločnosť zastupovala. V tomto smere tak kasačný súd konštatuje, že správca dane s ohľadom na skutkové okolnosti celkom pochopiteľne nadobudol podozrenie, že v tomto prípade dochádza k tzv. karuselovému obchodu. Kasačný súd pripúšťa, že sťažovateľ, ako daňový subjekt síce nedisponuje právnymi prostriedkami na náležité sledovanie obchodných aktivít svojho dodávateľa, ale musí pri vstupe do obchodných vzťahov dodržiavať štandardnú odbornú starostlivosť a počínať si tak, aby v prípade vzniku pochybností ohľadom obchodnej transakcie bol schopný preukázať, že sa udiala takým spôsobom, ako je deklarované na dokladoch k príslušnej transakcii.

22. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ, ktorý si uplatňoval nárok na odpočet bol povinný preukázať splnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. a pokiaľ si uplatňoval nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, bol povinný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. K otázke vyčerpania dôkazného bremena kasačný súd uvádza, že správca dane pri preverovaní písomných dokladov v rámci vykonaného dokazovania preukázateľne spochybnil vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených sťažovateľom a teda splnil svoju dôkaznú povinnosť a v takom prípade je opäť len na sťažovateľovi, či predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybenie jeho pôvodných dôkazov správcou dane. V danom prípade sťažovateľ preukazoval listinnými dokladmi a svojim tvrdením, že došlo k dodaniu predmetných tovarov spoločnosťou LANCAN (dodávateľ), ale šetrením správcu dane sa tvrdenia daňového subjektu nepotvrdili. Vykonaným dokazovaním bolo spochybené tvrdenie konateľa deklarovaného dodávateľa, ako aj deklarovaného prepravcu tovaru a bývalej asistentky konateľky odberateľa sťažovateľa - BESTCARS, pretože z výpovedí svedkov JUDr. I. a Mgr. T. D. zhodne vyplýval záver o fiktívnych obchodoch zúčastnených spoločností a z odpovede Národnej diaľničnej spoločnosti jasne vyplývalo, že v rozhodnom čase (dátum dodania na spornej faktúre) nebola mýtnym systémom zaznamenaná jazda motorového vozidla, ktoré údajne malo tovar prepravovať. V tejto súvislosti sa kasačný súd stotožňuje so závermi daňových orgánov, ako aj krajského súdu, že sťažovateľ nepreukázal splnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z.

23. Kasačný súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že krajský súd sa s prejednávanou vecou sa dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové a právne závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamietá ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

24. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.